

Tijd en ruimte om te groeien

Telemarketingbedrijf Yello krijgt een van de Pioniersprijzen Diversiteit 2010

- Prijs belooft bedrijven die divers personeel niet als probleem zien, maar het juist benutten
- Yello werkt met buddy's voor nieuwkomers en cheque-checkmomenten voor alle werknemers

Jozefien VAN HUFFEL

Vijftig mensen praten door evenveel hoofdmicrofoons op de werkvloer van Yello in Kortrijk. De ene beantwoordt een oproep naar inlichtingnummer 1207, de ander belt zelf mensen op in opdracht van bedrijven. Yello is echter geen gewoon callcenter, maar ook een invoegbedrijf, dat kansengroepen zoals vijftigplussers, laaggeschoolden en arbeidsgehandicapten duurzaam tewerkstelt. Als voorbeeld voor anderen ontving het dit jaar van Jobkanaal de Pioniersprijs Diversiteit voor kleine bedrijven.

„Bij aanwerving kijken we allereerst naar het enthousiasme van de kandidaten”, legt Business Unit Manager Caroline Lapeirre uit. „We organiseren groepsselecties, waar we het bedrijf uitgebreid voorstellen. We stellen de

Telefonisten en middenkader zitten bij Yello op dezelfde werkvloer. © Violet Corbett Brock

mensen gerust: wij zijn anders, we kijken niet naar je leeftijd of naar die leegte op je cv. Wie bij ons terecht komt, kreeg immers vaak al twee jaar of langer overal het deksel op de neus.”

Yello verwacht niet dat werknemers vanaf het eerste moment topprestaties leveren. „Omdat

de meesten startten als stagiair of met een statuut van individuele opleiding op de werkvloer, hebben we de tijd om hen te laten groeien. Het belangrijkste is dat ze zich goed voelen”, vertelt Lapeirre. „Iedereen start met een project en kiest zelf wanneer er een tweede bijkomt. Bij som-

migen is dat na drie weken, bij anderen na meer dan een jaar.” Nieuwkomers krijgen bij Yello bovendien een van de ervaren medewerkers als buddy. Na de inlooperperiode volgt altijd een contract van onbepaalde duur.

Ook door de manier waarop met werknemers wordt gecom-

municieerd, kan Yello een voorbeeld zijn voor andere bedrijven. „Maandelijks is er een bijeenkomst waarop de medewerkers vernemen hoe het zit met onze omzet en welke nieuwe projecten er aankomen”, zegt Lapeirre. „Bij de start van een nieuw project krijgen ze niet gewoon de uitleg bij het telefoneren op papier. Bij een *kick-offmeeting* zitten ze zelf met de nieuwe klant aan tafel.”

„Wie hier begint, kreeg vaak al jaren overal het deksel op de neus”

En dan zijn er nog elke maand de 'cheque-checkmomenten'. Het uitdelen van de maaltijdcheques wordt gekoppeld aan een check: hoe gaat het met jou? „We bekijken dan bijvoorbeeld ook samen hoe het staat met de sterrenbonus van de werknemer, het gedeelte van het loon dat individueel varieert”, zegt Lapeirre. „Sterren verdienen je bijvoorbeeld met stiptheid en goede resultaten. Werken mensen samen aan een project, dan krijgen ze sterren voor de groep. Zo gaan mensen vanzelf voor elkaar denken en nemen ze verantwoordelijkheid op.”

Vrouw Armoede Wat is vredesopvoeding?

Vrouwenmagazines laten financiële nood van vrouwen onderzoeken. Wat blijkt? Veel armoede, en nog meer schaamte

De vrouwenmagazines van Sanoma Uitgevers (onder meer *Libelle*, *Flair* en *Feeling*) bereiken samen meer dan de helft van de Belgische vrouwen. Vijf jaar geleden sloegen ze de handen in elkaar voor het project Comeva, dat vrouwen thema's meer op het publieke forum wil brengen. In samenwerking met de Koning Boudewijnstichting liet Comeva onlangs een onderzoek uitvoeren naar de financiële toestand van vrouwen.

Wat blijkt? Een op de vijf vrouwen heeft het moeilijk om de eindjes aan elkaar te knopen. En wat dat misschien nog erger maakt: de andere vrouwen zijn ervan overtuigd dat, als je wil werken, je er altijd voor kunt zorgen dat je rondkomt. Bijgevolg is de schaamte over hun slechte financiële toestand bij de eerste groep vrouwen groot. Armoede is een realiteit en tegelijk een taboe.

In totaal namen 2.313 Belgische vrouwen deel aan het onderzoek. De bevroegde vrouwen zijn iets hoger opgeleid en jonger dan gemiddeld. Die scheeftrekking overbenadrukt de resultaten echter nog meer, omdat je mag aannemen dat armoede bij laag geschoolde en oudere vrouwen nog meer voorkomt. Ook hoger opgeleide en jonge vrouwen blijven dus niet gespaard van financiële

grote zorgen. Meteen een vooroordeel uit de wereld geholpen.

Naar het postkantoor

De oorzaken van armoede bij vrouwen blijken divers. Werk en diploma bieden geen garantie tegen rode cijfers op bankuittrekssels. Vrouwen die niet rondkomen, zijn in 74 procent van de gevallen gescheiden, uit elkaar of weduwe. Ze hebben in 77 procent van de gevallen kinderen. 38 procent woont alleen met de kinderen. Een derde van hen werkt voltijds. Vrouwen die wel rondkomen, zijn in 44 procent van de gevallen gescheiden, uit elkaar of weduwe en slechts elf procent woont alleen met de kinderen, terwijl 51 procent voltijds werkt.

Ondanks het feit dat een relatief grote groep vrouwen in slechte financiële papieren zit, blijft de schaamte groot. 68 procent van de vrouwen in armoede probeert te verbergen dat ze moeilijkheden ondervindt, en bijna evenveel vrouwen durven geen hulp te vragen. „Waarschijnlijk kent iedereen in zijn omgeving wel iemand die dagelijks worstelt om rond te komen”, besluit Comeva. Met de praktische gids *Check. Alles over vrouwen en hun geld* (te vinden in alle postkantoren) wil Comeva vrouwen alvast beter wapenen tegen de armoedeval. (LW)

Baanbrekend onderzoek van Vlaams Vredesinstituut brengt vredesopvoeding op school in kaart

Lieve WOUTERS

Vlaamse scholen doen erg hun best om leerlingen op te voeden tot een mentaliteit van vrede. Dat blijkt uit een rapport van het Vlaams Vredesinstituut, dat de staat opmaakt van vredesopvoeding in het basis- en het secundair onderwijs. Eerder stelde het genoemde instituut al vast dat 62 procent van de basisscholen en tachtig procent van de middelbare scholen projecten voor vredesopvoeding lanceren.

Maar het begrip is erg ruim en vroeg om een inhoudelijke analyse. Vredesopvoeding kan opgedeeld worden in vijf types: mondiale vorming, opvoeding met betrekking tot mensenrechten, ontwikkeling, milieu, en omgaan met conflicten. Sommige projecten werken in op positieve vrede (een duurzame toestand van geweldloosheid en rechtvaardigheid), andere op negatieve (geweld wordt veroordeeld of stopgezet, zonder te werken op de oorzaken). Waar leggen onze scholen de nadruk op? Hoe pakken ze de opvoeding tot een vreedzame levenshouding aan? En hoe groot zijn de slaagkansen?

In totaal identificeerde het Vredesinstituut 62 organisaties die samen 454 projecten aanbieden voor scholen. Leerkrachten kunnen op basis van het rapport bewuster kiezen voor projecten die beide vormen van vrede en ook de

Herinneringseducatie valt onder de noemer 'negatieve vrede' en het type 'mondiale vorming'. © In Flanders Fields Museum

verschillende types tot hun recht laten komen.

Gio De Weerd, bij Pax Christi verantwoordelijk voor vredeseducatie en *peer mediation* (conflictbeheersing door kinderen onder elkaar): „Het gaf ons meer inzicht in onze eigen werking. Zo merkten we dat we nog een hiaat vertonen op het gebied van ontwikkelingseducatie. Dat we volop inzetten op conflictantering wordt dan weer positief geduid.”

„Het succes van vredesopvoeding op lange termijn hangt al-

lereerst af van de volgehouden inspanning van leerkrachten en een vruchtbaar schoolklimaat”, zegt Tomas Baum van het Vredesinstituut. „Dat is fundamenteel om van zo'n project meer te maken dan een dagje uit of het doorbreken van de dagelijkse sleur. Ons rapport helpt om projecten beter op elkaar af te stemmen, waardoor ze meer gewicht in de schaal kunnen leggen om een vaste plek te krijgen in het onderwijs.”

www.vlaamsvredesinstituut.eu